

ЛЕНІНЕЦЬ

Орган Ново-Миргородського РК Комуністичної партії України та районної Ради депутатів трудящих Кіровоградської області

Рік видання 27-й № 136 (3231) НЕДІЛЯ, 16 листопада 1958 р. Ціна 15 коп.

Сердечна подяка українського народу

Центральний Комітет Комуністичної партії України, Президія Верховної Ради і Рада Міністрів Української РСР від імені всього українського народу висловлюють глибоку сердечну подяку братам радянським республікам, державним установам і підприємствам, партійним і громадським організаціям та окремим особам, які надіслали поздоровлення і щирі побажання дальших успіхів трудящим республіці у комуністичному будівництві з нагоди нагородження Української Радянської Соціалістичної Республіки орденом Леніна.

Центральний Комітет
Комуністичної
партії України

Президія
Верховної Ради
Української РСР

Рада
Міністрів
Української РСР

XXI з'їздові КПРС—гідну зустріч

З великим політичним і трудовим піднесенням готується радянський народ до позачергового XXI з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу, який розпочне свою роботу 27 січня 1959 року. Цей з'їзд розгляне контрольні цифри розвитку народного господарства СРСР на 1959—1965 роки, намітить шляхи дальшого могутнього піднесення економіки нашої країни, підвищення добробуту народу.

У радянських людей вже стало традицією зустрічати з'їзди партії видатними виробничими перемогами, новою хвилею соціалістичного змагання за дальше піднесення всіх галузей народного господарства. Свої трудові подарунки XXI з'їздові Комуністичної партії готують і трудящі нашого району. Велика радість і гордість охопила серця трудівників сільськогосподарства, коли вони дізналися про нагородження України орденом Леніна.

З кожним днем все яскравіше сяють вогні всенародного передз'їздовського змагання. Сьогодні кожна радянська людина прагне працювати краще, ніж учора, наполегливіше бореться за виконання взятих соціалістичних зобов'язань.

Попереду в змаганні, як і завжди, йдуть комуністи і комсомольці. Хто на Ново-Миргородському цегельно-черепичному заводі не гордиться успіхами комуніста Олександра Григоровича Анцупова? Працюючи на вивантаженні цегли з печей, він щодня виконує норми на 130 і більше процентів, запалює своїм прикладом всіх робітників на самовіддану працю. Робітничий колектив заводу на означе-нування XXI з'їзду КПРС вирішив виготовити понад планове завдання кілька сот тисяч штук цегли.

Заслужена трудова слава йде в нашому районі про свинарку колгоспу «Шлях Леніна» члена КПРС Марію Кіндратовну Мірошніченко, яка в цьому році одержала по 27 поросят від кожної свиномат-

ки. Ланка комуніста Ганни Олексіївни Городенко з колгоспу імені Кірова зібрала по 500 центнерів цукрових буряків на кожному з 32 гектарів і по 50 цнт кукурудзи на гектарі. Тракторна бригада колгоспу імені Ордонікідзе, яку очолює комуніст Сергій Бондаренко, за успіхи в змаганні занесена на районну Дошку пошани.

За останні місяці в районі стали відомі імена багатьох нових майстрів землеробства і тваринництва. Честь і слава людям праці, честь і слава передовикам! Головне сьогодні—зробити їх досвід надбанням усіх трудівників, домогтися загального піднесення.

Партійні організації покликають так організувати змагання, щоб його результати були відомі щодня, щодекати, щомісяця. Широка гласність змагання допоможе підняти творчу активність мас, мобілізувати їх на успішне здійснення поставлених завдань.

У нас є ще немало серйозних недоліків у розгортанні змагання. Партійні організації колгоспів імені Куйбишева, імені Сталіна та імені Кірова, де секретарями Г. Швець, А. Самойленко та В. Черкіс, занебали виховну роботу серед буряководів і водіїв автомашин. Тимчасом ці колгоспи ганебно відстають з вивезенням цукрової сировини на заводи.

До кінця господарського року залишається небагато часу, а колгоспи імені М. Горького, імені Держинського, імені Кірова та інші вкрай погано виконують взяті зобов'язання по збільшенню виробництва молока, м'яса та іншої тваринницької продукції.

Минули кращі строки, а в колгоспах імені Мічуріна, імені М. Горького та ряді інших досі не закінчили оранку зябу.

Очолити трудову активність хліборобів, розгорнути ділове змагання за негайне завершення всіх осінніх робіт, за зразкове проведення зимівлі громадської худоби—таке бойове завдання комуністів і комсомольців.

Інформаційне повідомлення

Про Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу

12 листопада 1958 року відбувся Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу.

Пленум ЦК обговорив питання:

1. Проект тез доповіді товариша М. С. Хрущова на XXI з'їзді КПРС „Контрольні цифри розвитку народного господарства СРСР на 1959—1965 роки“.

2. Про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в країні.

Пленум ЦК прийняв відповідні постанови, які сьогодні публікуються. У зв'язку з обранням члена Президії ЦК КПРС і секретаря ЦК КПРС тов. Бєляєва М. І. першим секретарем ЦК КП Казахстану, Пленум ЦК увільнив тов. Бєляєва М. І. від обов'язків секретаря ЦК КПРС.

Постанова Пленуму ЦК КПРС,

прийнята 12 листопада 1958 року

Проект тез доповіді товариша М. С. Хрущова на XXI з'їзді КПРС „Контрольні цифри розвитку народного господарства СРСР на 1959—1965 роки“

1. Схвалити проект тез доповіді товариша М. С. Хрущова на XXI з'їзді КПРС „Контрольні цифри розвитку народного господарства СРСР на 1959—1965 роки“.

2. Опублікувати тези доповіді товариша М. С. Хрущова в пресі і провести в країні широке передз'їздовське обговорення цих тез.

Постанова Пленуму ЦК КПРС,

прийнята 12 листопада 1958 року

Проект тез в питанні про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в країні

1. Схвалити проект тез ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР „Про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в країні“.

2. Опублікувати проект тез у пресі для всенародного обговорення.

3. Винести питання про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в країні на обговорення Верховної Ради СРСР.

Одеська і Кіровоградська області нагороджені орденом Леніна

За великі успіхи, досягнуті трудящими Одеської і Кіровоградської областей в збільшенні виробництва зерна, цукрових буряків, м'яса, молока та інших сільськогоспо-

дарських продуктів, за успішне виконання соціалістичних зобов'язань по продажу державі в 1958 році хліба, Президія Верховної Ради СРСР

Указами від 14 листопада 1958 року нагородила Одеську і Кіровоградську області орденом Леніна.

(РАТАУ).

У райкомі КП України та райвиконкомі

Про стан вивозки цукрових буряків у колгоспах району

Розглянувши матеріали перевірки стану вивозки цукрових буряків, проведеної інспекцією по сільському господарству, бюро райкому КП України та виконком районної Ради депутатів трудящих відмічають, що внаслідок незадовільної організації роботи транспорту в колгоспах району ще залишилось вивозити близько 280 тисяч центнерів буряків.

Особливо незадовільний стан із вивозкою цукрових буряків створився в колгоспах імені Куйбишева (голова правління т. Стоян, секретар парторганізації т. Швець), імені Сталіна (голова правління т. Сільвестренко, секретар парторганізації т. Самойленко), імені Кірова (голова правління т. Опальченко, секретар парторганізації т. Черкіс) та деяких інших. Правління і партійні організації цих колгоспів безвідповідально поставились до організації праці людей і використання автотранспорту на вивезенні цукрових буряків.

Правління і партійні організації колгоспів не організували ділового соціалістичного змагання серед трудівників за виконання і перевиконання норм виробітку на вивозці буряків, зокрема за своєчасне навантажування і розвантажування цукрової сировини.

Незважаючи на те, що в названих колгоспах була достатня кількість автомашин та іншого транспорту, вивозилося щодня лише по 5—7 тонн цукрових буряків на автомашину при денному завданні 12—15 тонн. Навантажування автомашин тривало по 30—35 хвилин замість 15—20 хвилин. Внаслідок цього по колгоспу імені Куйбишева залишилось ще невивезеними 55 тисяч центнерів буряків, по колгоспу імені Сталіна—42 тисячі центнерів, по колгоспу імені Кірова—32 тисячі центнерів.

Правління колгоспів не організували кагатування цукрових буряків на плантаціях. Частина коренів лежить на полі неприкритою землею і гниє, що приводить до значних втрат сировини.

Бюро райкому КП України та виконком районної Ради депутатів трудящих визнали незадовільною роботу по вивозці і збереженню цукрових буряків у колгоспах імені Куйбишева, імені Сталіна та імені Кірова. Голов правління цих колгоспів та секретарів парторганізації тт. Стоян, Швець, Сільвестренко, Самойленко, Опальченко, Черкіс попереджено, що коли вони до 20 листопада цього року не забезпечать закінчення вивозки цу-

крових буряків, то до них будуть вжиті найсуворіші заходи партійного впливу.

Правління всіх колгоспів району і первинні парторганізації зобов'язано забезпечувати своєчасне кагатування всіх накопаних буряків, які залишаються невивезеними протягом дня, і цим самим запобігти втратам цінної сировини.

Голов правлінь колгоспів та секретарів первинних парторганізацій зобов'язано встановити суворий контроль за використанням колгоспного і залученого автотранспорту, забезпечувати виконання норм вивозки буряків кожною автомашиною. Організувати групове навантажування цукрових буряків, а також правильно використовувати автотранспортні засоби. Вивезення цукрової сировини закінчити до 20 листопада 1958 року.

Зобов'язано первинні парторганізації і правління колгоспів негайно обговорити питання про стан вивозки цукрових буряків на відкритих партійних зборах і вжити рішучих заходів для своєчасного виконання поставленого завдання.

Контроль за виконанням цієї постанови покладено на районну інспекцію сільського господарства.

Партійна організація колгоспу

Великі і відповідальні завдання парторганізації колгоспу. Вона відповідає за все, що відбувається в сільськогосподарській артілі. Виконання покладених на парторганізацію колгоспу завдань практично означає, що вона повинна не підмінити правління колгоспу, яке займається безпосередньою господарською роботою, а діяти через нього, через голову артілі, бригадирів, ланкових, добиватись безумовного проведення в життя партійних рішень, організовувати на їх виконання всіх колгоспників.

В період догляду за посівами просапних культур у колгоспі імені Свердлова на плантаціях цукрових буряків у великій кількості виявився довгоносик. Партійне бюро (секретар Н. Грузін) негайно скликало відкриті партійні збори. З короткою доповіддю виступив голова колгоспу Т. Романенко, який звернув увагу на незадовільну боротьбу з довгоносом. Комуністи конкретно вказали на шляхи виправлення становища. Рішенням партійних зборів десять комуністів були направлені в комплексні бригади вести роз'яснювальну роботу. Комуніста Б. Крикотенку зобов'язали включити в роботу обприскувач і канавокопач, а правління колгоспу було запропоновано завести необхідні хімікати, виготовити лопатки і свердла. На боротьбу з шкідниками прийшли також учні. Посіви цукрових буряків були врятовані.

Так, не підмінюючи правління колгоспу, парторганізація зуміла організувати колгоспників на боротьбу з довгоносом. А нині колгосп імені Свердлова одержав по 230, а на окремих ділянках — по 250 центнерів цукрової сировини з гектара.

Правильно будувати свою роботу партійна організація колгоспу імені Карла Маркса. Виходячи з того, що колгосп відстає із вивезенням на завод цукрових буряків, парторганізація запропонувала правлінню

колгоспу прискорити темпи вивезення цукрової сировини. Комуністи тт. Вижул, Воропай, Подурець дали цінні поради. Врахувавши їх, правління організувало спеціальну бригаду, в розпорядженні якої були автомашини, трактори, бурякопантажувачі. Цим же транспортом стали вивозити цукрових буряків удвічі більше.

Для підвищення ролі колгоспних парторганізацій Статут КПРС надає їм право контролю за діяльністю правління колгоспу. Однією із форм контролю є заслуховування керівників колгоспу на партзборах.

Наприклад, в колгоспі імені Чапаєва склалося важке фінансове становище. Бюро парторганізації зібрало комуністів, актив, досвідчених колгоспників. Голова артілі Д. Ботнарєнко звернувся до присутніх: як бути. Колективно було продумано цілий ряд заходів, здійснення яких дало можливість сільгоспартілі за 9 місяців цього року одержати 1 мільйон 239 тисяч карбованців прибутку проти 332 тисяч за відповідний період у минулому році.

Проте, не завжди правильно роблять ті секретарі парторганізації, які під виглядом контролю майже на всіх партійних зборах заслуховують лише одних голів колгоспів. Такі факти мали місце в парторганізаціях колгоспів імені Енгельса, імені Мічуріна, імені Леніна.

Істотний вплив на господарські справи артілі парторганізація може здійснювати лише при умові, коли вона правильно розставити людей. Тому парторганізація колгоспу імені Енгельса на звітно-виборних зборах добре зробила, що послала комуністів на вирішальні ділянки виробництва. Голова сільради М. Буковський і т. Науменко, який працював на різних роботах, стали очолювати комплексні бригади, т. Сердюк пішов працювати помічником бригадира молочно-товарної ферми. Відповідальні роботи вико-

нують в артілі й інші комуністи.

А ось ще один приклад. В колгоспі імені М. Горького парторганізація налічує 9 комуністів. Проте на відповідальних ділянках працюють лише два члени партії. Жоден комуніст не працює в тваринництві. Саме цим і пояснюється різке відставання колгоспу з виробництвом продуктів тваринництва. За станом на 10 листопада вироблено лише 121 центнер молока на сто гектарів угідь при зобов'язанні 200 центнерів.

Первинна парторганізація колгоспу повинна завжди пам'ятати, за які показники вона бореться. Вона не може працювати без чіткого плану роботи. Її завдання — виявляти невикористані резерви, шукати шляхи виконання робіт з найменшими затратами праці і коштів. Щоб домогтися цього, секретар парторганізації повинен радитися з досвідченими колгоспниками, розбиратися в економіці колгоспу, систематично виносити на розгляд партзборів перспективні питання.

Проте на розгляд партзборів в парторганізаціях колгоспів імені Леніна (с. Каніж), імені Жданова, Ново-Миргородської РТС виносяться другорядні питання, або лише питання, рекомендовані райкомом партії.

Основне в роботі парторганізації — це робота з людьми. Розв'язувати будь-яке господарське завдання, — це значить, перш за все, повсякденно працювати з людьми. Від них залежить успіх справи. Але цього не дотримуються комуністи парторганізації колгоспу імені Мічуріна, де робота з людьми знаходиться на низькому рівні. Тимчасом сільгоспартіль відстає.

Треба, щоб політична робота велася не у відриві від господарської, а поєднувалася з нею, сприяла б зміцненню трудової дисципліни, поліпшенню організації праці.

П. ГІДУЛЯНОВ,
завідуючий оргвідділом райкому КП України.

Семінар культосвітніх працівників

Днями в районному Будинку культури відбувся дводенний семінар культосвітніх працівників району.

Голова районного відділення Товариства для поширення політичних і наукових знань О. Алейніков прочитав на семінарі лекцію про міжнародне становище.

Потім учасники семінару прослухали консультацію на те-

му: «Форми і методи науково-атеїстичної пропаганди».

На семінарі виступив завідувачий відділом пропаганди і агітації райкому КП України П. Юнашевський, який поставив завдання перед культпрацівниками на період підготовки до XXI з'їзду КПРС.

А. ГРИГОР'ЄВ,
директор районного Будинку культури.

У НОВОМУ КЛУБІ

На центральній вулиці села Захити виріс красивий цегляний будинок, критий шифером. Це приміщення контори і клубу, відкриття якого відбулося в дні свята Великого Жовтня.

— Тепер у нас є де культурно і весело відпочити, — із задоволенням говорять трудівники колгоспу імені Калініна.

Дійсно, новий клуб викликає захоплення. Він має зал на 200 глядачів, добре обладнану сцену, кінокамеру, фойє тощо. В окремій кімнаті розмістилася сільська бібліотека, яку також недавно відкрито.

— Книжковий фонд вже перевищує 4 тисячі різних книг, — повідомляє завідувача бібліотекою Олександра Колеснік.

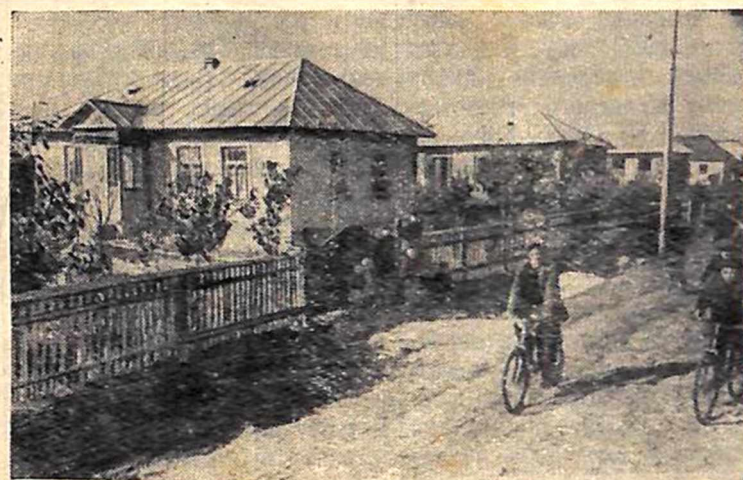
На невеликій площі, перед вхо-

дом у сільський клуб, споруджено величний пам'ятник воїнам Радянської Армії, які загинули в боях за Батьківщину в період Вітчизняної війни.

Правління колгоспу подбало про оформлення клубу. Є свій баян, а днями придбали і радіо.

Пожвавилась діяльність гуртків художньої самодіяльності. Ми вже поставили в новому клубі одноактну п'єсу, дали для хліборобів концерт. Зараз готуємось до чергового виступу. Активну участь у роботі гуртків беруть Надія Сніцар, Віра Кравець, Олександр Суприга та інші.

В. ГАМАН,
завідуючий сільським клубом.

Хмельницька область. Сільгоспартіль імені Дзержинського села Кугайвічі Чемеровецького району подає велику допомогу колгоспникам в індивідуальному житловому будівництві. За останній час в селі споруджено 130 добротних будинків. До кінця цього року справлять новосілля ще 63 колгоспних сімей.

На фото: в селі Кугайвічі. Нова вулиця, названа Колгоспною. Фото В. Приходька (Фотохроніка РАТАУ).

Радянське весілля та церковне вінчання

Одруження, створення сім'ї — одна з найважливіших подій в житті людини. Зрозуміло, що цей знаменний і визначний в житті людини акт потребує і відповідного відзначення, належної форми. Такою формою з давніх давен є весільний обряд. Він виник дуже давно, тоді коли ще не було ні християнської релігії, ні церкви. При одруженні, як і в усі важливі для життя моменти, люди звертались до таємничих сил природи, сподіваючись на їх допомогу. Щоб умиловити добрих і відігнати злих духів, під час одруження справляли чаклунські дії.

З розвитком суспільства людина все більше ставала володарем природи. Старі свята і обряди змінювались, поступово втрачали чаклунський характер і ставали народними звичаями і святами. Так було і з весільним обрядом. На протязі віків вироблювався, передавався з покоління в покоління народ-

ний обряд весілля, в основі якого лежить гра (своєрідна інсценізація), веселі пісні і танці, жарти. Складовими частинами весілля були сватання і заручини, такі елементи, як готування короваю, благословіння батьків та інші, а також саме весільне свято — веселе гуляння спочатку у батьків молодого, а потім у молодого. Весільний поїзд, зустріч молодих і гостей хлібом-сіллю та музиками, частування молодих і гостей за святковим весільним столом, світилки, дружки і бояри, веселі жартівливі пісні і танці, звичай дарувати молодим посуд, білизну та інші цінні речі, роздача короваю тощо — всі ці та інші елементи весільного гуляння створені народом, вони народилися в побуті, а не в церкві. Не дивно тому, що з давніх давен в народі вирішальне значення для шлюбу мав побутовий весільний обряд, а не церковна церемонія вінчання.

Церковне ж вінчання з'яви-

лося і поширилося порівняно недавно. Спочатку християнська церква взагалі відкидала шлюб і сімейне життя, виступаючи за життя без одруження. В одній з євангельських книг — «Одрокренні Іоанна» говориться, що в рай увійдуть ті, хто «не торкався жінки». Згодом, оскільки заперечення сімейного життя суперечить людській природі, релігійні владки змушені були дозволити шлюб. В той же час церква взяла цю важливу сторону людських відносин під свій контроль, оголосивши шлюб «таїнством».

Обрядова сторона церковного шлюбу бере початок з давніх язичницьких вірувань людини і має своєю основою віру в таємничу надприродну силу. Окремі дії церковного вінчання запозичені з дохристиянських весільних обрядів. Так, церковне обручення походить з давнього звичая, який існував ще до виникнення християнства, — в стародавніх Греції і Римі вважали, що перстень має магичну силу. На Русі вважали, що коли молодих водили навколо

зеленого дерева або куща, то це позитивно впливатиме на дітородіння. Церква запозичила цей звичай — піп водить подружжя навколо аналою. Таким чином, нічого священного, божественного в так званому «таїнстві» церковного шлюбу немає.

Церковний шлюб спрямований на те, щоб освятити вищість чоловіка над дружиною. Під час вінчання священник читає: «Дружини, покоряйтесь чоловікам», «Чоловік — глава над дружиною», «Дружина хай убоїться свого чоловіка» (Послання до ефесян, гл. V, ст. 22, 23 і 33).

А в Посланнях апостола Павла говориться: «Дружина хай учиться бути в безмовності, з усякою покірністю». Так в умовах експлуататорського ладу церковний шлюб закріплював рабське становище жінки. В 1931 р. папа римський у спеціальному зверненні (енцикліці) «Про християнський шлюб» нагадував, що «сімейне життя має на увазі владу чоловіка над дружиною і дітьми і пос-

лужливу, запобігливу слухняність чоловікові».

Духовенство заявляє, ніби церковний шлюб з його «благословенням божим» забезпечує міцні сімейні взаємини. Однак добре відомо, що аморальність, розбещеність є супутниками шлюбного життя саме в експлуататорському суспільстві, де церковний шлюб, як правило, є законом. В умовах експлуататорського суспільства церква нерідко освячує злочинні шлюби, коли, скажімо, молоденьку дівчину продають старіку. Колись кріпосники одружували кріпаків як їм — панам — заманеться. Батьки нав'язували дітям свою волю, виходячи з ділових інтересів. В Росії до революції, нині в країнах капіталу поширені шлюби-торги, є «шлюбні газети», «шлюбні контори».

В нашій країні в умовах соціалістичного суспільства, шлюб є вільною спілкою рівноправних жінок і чоловіків, що з'єднані любов'ю і дружбою, вихованням дітей і спільною працею в інтересах будівництва комунізму.

(Закінчення на 4 стор.)

Черкаська область. Хлібороби колгоспу імені Леніна одніми з перших у Катеринопільському районі завершили збирання всіх сільськогосподарських культур і оранку на зяб. Повністю засипано насінний фонд. На поля вже вивезено більше десяти тисяч тонн місцевих добрив—по 7,5 тонни на кожний гектар орної землі.

На фото: вивезення добрив у сільгоспартілі імені Леніна. Фото І. Діамента (Фотохроніка РТАУ).

УСПІХ МЕХАНІЗАТОРІВ

Механізатори сільгоспартілі імені Чапаєва, змагаючись за гідну зустріч XXI з'їзду КПРС та XX з'їзду КП України, 14 листопада завершили оранку ґрунту на зяб на площі 980 гектарів.

На 120—130 процентів ви-

конував змінні завдання агрегат трактористів Андрія Рака та Володимира Омеляницького. Приклад у змаганні подавав також тракторист Данило Правиленко.

Д. БОТНАРЕНКО,
голова колгоспу.

Не виправдують довір'я

Правління сільськогосподарської партії імені М. Горького виявило Олександрів Бразі велике довір'я, призначивши його бригадиром комплексної бригади. Правління сподівалося, що О. Брага сумлінно виконуватиме покладені на нього обов'язки, мобілізує колгоспників на виконання поставлених завдань.

Правду сказати, бригадир спочатку добре працював. Перша комплексна вела перед у змаганні, хлібороби вчасно справлялися з усіма роботами, молочно-товарна ферма славила високими надоями молока.

Але останнім часом О. Брага послабив керівництво бригадою. На полі і на молочно-товарній фермі буває рідко, не вчиться у виробництво, часто займається пияцтвом. Це привело до того, що трудова дисципліна серед колгоспників занепадає. Бригада почала відставати з завершенням польових робіт.

Так, у першій комплексній досі не завершено оранку ґрунту на зяб. Повільно і неякісно збирається врожай кукурудзи. Хоч бригадир і доповів правлінню, що збирання ку-

курудзи закінчено, але після перевірки виявилось, що 30 процентів качанів залишилось на пні. У бригаді досі лежить на плантації кілька тисяч центнерів цукрових буряків. О. Брага вже не раз одержував вказівку організувати кагатування коренів, але завдання досі не виконане.

Погано почав працювати і обліковець Григорій Матвієнко (він же і помічник бригадира). Роботу колгоспників обліковує неправильно.

Погіршали справи на молочно-товарній фермі. Дояркам не створено належних умов для догляду та утримання худоби. Нерегулярно підвозяться і погано готуються до згодовування корми. Через це продуктивність корів надто низька.

Правління колгоспу не раз попереджало О. Брагу та Г. Матвієнка. За погану роботу на засіданні правління їм винесено догану. Але вони поки що не зробили для себе потрібних висновків.

Хлібороби колгоспу обурені поведінкою цих горе-керівників.

А. КОНЕЛЬСЬКИЙ,
голова правління колгоспу імені М. Горького.

Ех, комори, комори...

Так вже з року в рік ведеться у колгоспі імені Енгельса: влітку керівники партії почувують себе спокійно, а тільки настане осінь—бігають по хатах колгоспників і шукають, де б сховати зерно нового врожаю. Так і в цьому році. Про будівництво зерносховища не хотіли й говорити. А поки домовлялися з колгоспниками про виділення клунь під зерно, багато хліба погнило на току.

Високий урожай кукурудзи виростили хлібороби. Та вся біда в тому, що немає кукурудзосховища. Знову доведеться зберігати її в непристосованих коморах.

Місячник лісу і саду

Учні садять дерева

У нашому районі провадиться місячник лісу і саду. Активну участь у цій всенародній справі беруть вихованці Ново-Миргородської школи глухонімих дітей. Біля приміщень школи, на вулицях селища вони посадили вже 100 дерев.

Найкраще попрацювала група дітей, де вихователем О. Чубук-Подольський.

А. ЯЦКУЛ,
завідуюча бібліотекою
школи-інтернату.

Теплими осінніми днями, у вільний від навчання час, учні Ново-Миргородської середньої школи виходили на подвір'я школи, в парк культури і відпочинку. У кожного в руках були саджанці декоративних дерев, лопати. Кипіла дружна робота. Одне за одним з'являлися новопосаджені дерева. Тепер їх всього є 500.

Відзначилися учні восьмого класу, де керівником Лідія Микитівна Сомова. Восьмикласники Любов Бойко, Юрій Біляев, Ніна Троян, Валентина Панасенко та інші посадили по десять і більше дерев кожний.

М. ЦУЦОЛ,
завуч школи.

Люблять зеленого друга

Люблять і поважають зеленого друга жителі села Панчево. Під час місячника лісу і саду вони садять фруктові та декоративні дерева біля власних будинків, на вулицях села.

Колгоспник Олександр Трохимович Гапонов нещодавно посадив 25 фруктових дерев.

Можна радіти з успіхів учнів Панчівської середньої школи. В сільському парку та біля шкільного приміщення вони посадили близько 500 декоративних дерев.

І. ПОНОМАРЕНКО,
депутат сільської Ради.

Як дбають, так і мають

Тваринницькі ферми колгоспу імені Мічуріна. В одному приміщенні—понад 200 голів молодняка великої рогатої худоби. Тут і телята, призначені для поповнення молочного стада, і бички, яких планують після відгодівлі здати на м'ясо. В приміщенні тісно, брудно. Телята стоять по коліна в багнюці, їм навіть ніде лягти.

Голова правління П. Закаринін добре знає про те, що телят не прив'язують, що напувають і годують їх лише один раз на день. Привезуть грубих кормів, кинуть під ноги і бувають здорові, до завтра. Телята з кожним днем худнуть. Хіба ж можна чекати від таких теляток високопродуктивних корів? А чи багато одержить колгосп яловичини після такої відгодівлі бичків? Чому правління колгоспу досі не задумалось над цим питанням і не вживає негайних за-

ходів для поліпшення догляду молодняка?

А як утримуються свині? Частина їх до цього часу перебуває в літньому таборі, під відкритим небом. Тварини брудні, худі. Годують їх погано. Завідуючому свинофермою Якову Кулішу (він же і обліковець) хоч би що. А свинарки і телятниці через це кидають роботу. Важко працювати людям в таких умовах.

І тепер не дивно, що колгосп за десять місяців виробив на кожні 100 гектарів ріллі тільки по 9,7 центнера свинини, хоч зобов'язання брав виробити не менше 35 центнерів.

Правління та первинна парт-організація колгоспу повинні якнайшвидше виправити вказані недоліки.

О. КРИКОТНЕНКО,
головний зоотехнік рай-
сільгоспінспекції.

Не та густота

У колгоспі імені Кірова, Мар'ївської сільради, на молочно-товарній фермі керівників багато, а справи надто погані. Добовий надій від кожної корови становить менше трьох літрів молока.

Корова самотня,
А гектарів—сотня.
Та зате керівників
Біля неї густо.

То ж росте ціна вершків,
То ж в бідонах пусто.
Ну, а треба навпаки,
Дорогі керівники!

Мал. Бе-Ша.
Текст М. Сазонова.

Хороша брошура про озиму пшеницю

Озима пшениця на Україні є основною продовольчою культурою і займає провідне місце у виробництві зерна. Багато колгоспів і радгоспів, впроваджуючи передову агротехніку, рік у рік, при будь-яких метеорологічних умовах збирають високі врожаї пшениці.

Для популяризації передового досвіду видано брошуру «Найважливіші агротехнічні прийоми вирощування озимої пшениці» кандидата сільськогосподарських наук І. В. Вовченка. Автор докладно висвітлює основні питання агротехніки озимої пшениці: розміщення по попередниках, чорні, ранні чисті і зайняті пари, кулісні пари, сівба після кукурудзи і зернових колосових культур, система удобрення, сортове насіння, прогресивні способи і строки сівби, норми висіву і глибина загортання насіння, догляд за посівами і збирання врожаю. Автор обґрунтував кожний агротехнічний прийом стосовно до місцевих умов і зональних особливостей України.

Відомо, що комплексна механізація збиральних робіт з одночасним звільненням полів від солом, лущення стерні, а також оранка під озими на непарових попередниках мають вирішальне значення. Проте в деяких господарствах цим роботам не приділяли належної уваги, готували ґрунт і сіяли озимину з великим запізненням, недоброякісно, в результаті чого одержували низькі врожаї.

В брошурі переконливо доведено доцільність лущення стерні на півдні республіки на глибину 7—8 сантиметрів замість 4—5, що забезпечує успішну боротьбу з бур'янами, захищає нижчі шари ґрунту від висихання і забезпечує при наступній оранці добре кришення скиби.

Належну увагу приділено кулісним парам, які, безумовно, мають велике значення для нагромадження вологи в степових областях. Крім того, кулісні пари, при правильному догляді за ними, не поступа-

ються чистим. Докладно також висвітлено питання сівби озмих після кукурудзи без попередньої оранки.

Автор на багатьох прикладах доводить доцільність творчого застосування агротехнічних прийомів в конкретних умовах кожного господарства. Так, колгосп імені Димитрова Березівського району Одеської області посушливого року, на добре обробленому ранньому чистому пару, без передпосівної культивациі одержав урожай озимої пшениці вищий, ніж на частині цього ж пару з передпосівною культивациєю. Обробітку парів тут надають винятково великого значення. Звичайно, знаючи стан забезпечення парового поля вологою і урахувавши метеорологічні умови, агроном може вирішувати питання про проведення передпосівної культивациі під озиму пшеницю.

Брошура є корисним посібником для працівників сільськогосподарства в боротьбі за високі врожаї озимої пшениці.

О. ЛУЧКО, Є. БРАН,
агрономи.

Радянське весілля та церковне вінчання

Закінчення. Початок див.
на 2 стор.

Дехто помилково вважає, що за таких умов церковне вінчання не є шкідливим. Чи вірно це? Ні, не вірно. І ось чому.

Давайте вдумамось в зміст церковного вінчання. Воно означає, що молоді, які одружуються, просять у бога допомоги для зміцнення сімейного життя, покладаються на бога, на його втручання, а не на власні сили чи на допомогу колективу. Якщо трапляється розлад у сімейних стосунках—значить, така божья воля, вважають віруючі, і пасивно миряться з таким розладом, не проявляють необхідної активності для зміцнення сім'ї.

Церква і віруючі заявляють, нібито одруження без вінчання у церкві не є міцним, тривалим. З таким твердженням аж ніяк не можна погодитись. Основна умова тривалості шлюбу, тобто міцного, хорошого сімейного життя, не в тому, що подружжя буде зв'язане церковним вінчанням і побоюватиметься якоїсь «кари божої». Не побоювання чи сподівання на «божу допомогу», а любов, дружба і повага між подружжям, глибоке розуміння і усвідомлення сімейних і громадських обов'язків—ось що є запорукою міцної сім'ї. Можна навести чимало фактів, коли сім'я, незважаючи на церковне вінчання, розвалюється.

Буває, що вінчаються в церкві і невіруючі: одні—піддавшись умовлянням віруючих батьків, інші—привабливі урочистістю церковного обряду. Звичайно, цього не можна виправдати.

Шлюб, як відомо,—акт громадянський. І цілком природно, що молоді публічно, перед громадськістю, обнародують своє полюблене рішення, запрошуючи на реєстрацію шлюбу та на весілля своїх друзів, товаришів по роботі. Крім того, публічний характер реєстрації шлюбу посилює почуття відповідальності у подружжя перед громадськістю за свою поведінку, за долю сім'ї.

Це ще раз підтверджує, що реєстрація шлюбу повинна бути урочистою, публічною. На жаль, у багатьох випадках оформлення шлюбу відбувається формально, буденно, як канцелярська операція. Звичайно, оформлення в загсі необхідне, але його можна зробити заздалегідь, залишивши для урочистого дня лише скріплення відповідних документів особистим підписом. Урочисту церемонію можна влаштувати в клубі, палаці культури, підготувати її з допомогою громадських організацій так, щоб це було справжнім святом, яке на все життя запам'ятається молодим.

Дехто вважає, що весілля—не весілля, якщо гості з перемогою не валяються під столами. Чи треба роз'яснювати, що зловживання спиртним не тільки не прикрашає весілля, а може вкінце зіпсувати його. Звичай-

но, за весільним столом не обійтися без виголошення тостів за здоров'я молодих, їхніх батьків, за щастя нової сім'ї. Це—незаперечна весільна традиція. Саме такі події, як весілля, і мав на увазі тов. М. С. Хрущов у недавній розмові з колгоспниками села Калинівки: «У нашого народу є свої звички. Будь ласка, на сімейному святі, в компанії, чому не випити чарку. Випити можна, але в міру, щоб не ганьбити себе і тих, хто тебе оточує».

Все частіше у нас з душею, з дотепністю влаштовують урочисті і яскраві весілля.

Наприклад, в Ленінському районі Одеси відбулося кілька таких весіль. Ось як проходило недавно одне з них. Святково прикрашені сад-театр заводу ім. Жовтневої революції і вулиця Місна, що прилягає до нього. Біля входу в сад—малювничий плакат, на якому яскравий напис: «Сьогодні о 6 годині вечора відбудеться урочисте підписання шлюбів». Літній зал театру переповнений святково одягненими людьми.

Це друзі і родичі молодих, що зібрались побажати молодожонам щастя у спільному житті. Під'їжджають на машинах молоді. Їх зустрічають квітами, грає духовий оркестр. На почесні місця сідають 12 пар наречених: робітники кабельного заводу Галина Вакулєнко і Володимир Москаленко, Людмила Мускул і Олексія Гуляк з заводу «Червона гвардія» та інші.

Урочистий вечір відкрила завідувача районним загсом т. Петлюк. Вона запросила наречених на сцену—оформити своїми підписами шлюб. Під друшлі оплески присутніх т. Петлюк вручає молодожонам шлюбні посвідчення, поздоровляє їх, урочисто висловлює побажання створити міцну радянську сім'ю. Сердечні поздравлення і побажання висловили батьки молодих, їхні друзі по роботі. Вітаючи подружжя Кравцових, профорг ливарного цеху заводу ім. Жовтневої революції Ірина Волкова сказала: «Ми прийшли вітати наречених всім цехом. Бажаємо їм щасливо дожити спільно до золотого весілля». Молодим піднесли багато подарунків, живі квіти. А після цього до пізнього вечора в саду веселилася молодь.

А ось як відбуваються останнім часом комсомольські весілля в багатьох селах на Київщині. Біля клубу грає оркестр. Тут збираються і веселяться, чекаючи приїзду молодих, святково одягнені колгоспники. Під'їжджають до клубу машинами молоді з друзями і боярами, з подружками і товаришами. Оркестр грає зустрічний марш. Всі заходять до клубу. За столом, вкритим червоною скатертю, голова і секретар сільради. Вони запрошують молодих сісти біля столу, під державними прапорами. Голова сільради урочисто оголошує про реєстрацію шлюбу. Традиційні слова молодих про

згоду на одруження звучать, як клятва у вірності. Молоді ставлять свої підписи на документі, і голова сільради вручає їм свідоцтво про шлюб та тепло поздоровляє з новою радянською сім'єю. Всі схвилювано слухають урочисті звуки Гімну Радянського Союзу. Нову сім'ю поздоровляють голова колгоспу та інші товариші. Розходяться молоді за традицією кожний до своєї родини, а через деякий час молодий на чолі весільного «поїзду» в супроводі бояр прямує до молодої. Їх зустрічають родичі і подружки нареченої. Як правило, тут виконують традиційні обряди українського весілля, після чого молоді сідають поруч за стіл. Далі йде пригощення гостей, співи жартівливих та інших пісень, танці. Надвечір гості обдаровують молодих. Тут подарунки і від правління артіль. Дарують молодим і посуд, і меблі, і білизну—все, що треба для господарства. Потім весілля продовжується в домі нареченого.

Що характерне для таких весіль? По-перше, в них бере участь колектив, в якому працюють молоді. Він виступає організатором весілля, готує придане. По-друге, тут у красивий, поетичний, створений народом у минулому весільний обряд вкладається новий зміст. Візьмемо, наприклад, звичай сватання. Тепер сватів уповноважують, головним чином, домогтися про те, як відбуватиметься весілля. Коровай у нинішньому весіллі символізує добробут радянської сім'ї. Нового змісту набули і такі народні звичаї, як зустріч молодих з хлібом-сіллю, поспинання молодим дороги квітами та зеленим листям. Вони виконуються без колишнього магічного значення. Від ритуалу, що має значення ворожби, замовлянь, заклинань, радянські люди відмовляються. Не виконується, наприклад, такий важливий в минулому ритуал, як розплітання коси, що символізувало прощання дівчини з молодістю, та деякі інші обряди.

В багатьох випадках під час весіль молодих—передових виробників—нагороджують почесними грамотами, весілля ознаменують посадкою фруктових дерев чи закладкою будинку для молодожонів, колгосп вручає їм придане тощо.

Весілля—вже саме це слово говорить про характер події, проте, що воно означає радісне, урочисте, веселе свято. Нові, радянські весілля дедалі більше поширюються у нашому житті разом з зміцненням соціалістичного побуту, разом з піднесенням добробуту і культури нашого народу. Наші весілля стверджують нові стосунки в сім'ї, де подружжя—рівноправні громадяни, активні будівники комуністичного суспільства.

І. БРАЖНИК.

Чому техніку ремонтуємо повільно

Ново-Миргородська ремонтно-технічна станція зобов'язана подавати технічну допомогу колгоспам в проведенні ремонту сільськогосподарських знарядь, придбаних тракторів, різного устаткування та запасних частин.

Більшість сільськогосподарського інвентаря, тракторів, комбайнів уже вивільнена від польових робіт і її треба негайно ремонтувати. Але без допомоги майстерні наш колгосп неспроможний випоратись з зим завданням.

В сільгоспартелі імені Дзержинського є п'ять вантажних автомобілів, 12 тракторів, 8 комбайнів різних марок та багато іншої техніки, яка знаходиться на спеціальній площадці, і механізатори її ремонтують. Але як ремонтують? Надто

повільно. І це лише тому, що дирекція РТС не піклується про наші машини і реманент.

На початку жовтня завезено в Ново-Миргородську РТС мотор автомашини ГАЗ-51, але до цього часу він не вийшов з ремонту. А як потрібний зараз автотранспорт колгоспові! На плантаціях лежать тисячі центнерів цукрових буряків і це не турбує директора РТС М. Сушка та головного інженера В. Храпака.

Не раз правління артілі зверталося до дирекції РТС за допомогою в придбанні устаткування до млина. З того часу минуло понад 5 місяців, а наслідків немає.

В. МУРЗАК,
бухгалтер по тракторному
парку колгоспу.

Поради лікаря

Гноячкові захворювання шкіри

Часто в житті ми маємо випадки ураження шкіри гноячковими хворобами. Це гнійний процес у шкірі, що викликається гноєтворними мікробами, головним чином, стафілококами та стрептококами.

На шкірі, одязі, в повітрі, на підлозі, в землі завжди є ці мікроби. Але захворювання вони викликають тільки тоді, коли для них є сприятливі умови: забруднення шкіри, пошкодження поверхневого шару її, особливо повторне, надмірне охолодження, перегрівання. Гноячки на шкірі можуть бути викликані також гострими і хронічними розладами травлення, туберкульозом, діабетом, захворюванням крові, печінки та жовчних шляхів, недостатністю вітамінів в організмі.

Щоб запобігти гнійні ураження шкіри, треба тримати її в чистоті, після роботи приймати душ. Слід своєчасно прати і міняти спецодяг, носити його тільки на роботі, після роботи знімати і зберігати в спеціальній шафі.

На роботі, якщо цього вимагають умови, необхідно користуватися захисними пристосуваннями: рукавицями, щипцями тощо. Не захарачувати робоче місце виробничими відходами. Ні в якому разі не можна знімати металеву стружку, обрізки, або торкатися гарячих деталей голими руками. Руки обтирати тільки чистими ганчірками. В обтирочному матеріалі не повинно бути металевих часток, трісок; зберігати його треба в спеціальному ящику.

Після роботи і особливо перед їдою обов'язково треба мити руки з милом.

Подряпину, тріщину, поріз слід негайно змазати двопрцентною настоянкою йоду або однопроцентним спиртовим роз-

чином брильянтової зелені і, якщо потрібно, накласти чисту пов'язку або заклеїти пластыром.

При травмах, опіках слід негайно звертатися в медпункт.

Не носити тісного одягу і взуття, користуватися справними інструментами, запобігати травмам.

Важливе значення має загартування організму. Для цього треба займатися спортом, приймати сонячні ванни, купатися в річці, вранці до пояса обтирати тіло вологим рушником.

Треба стежити за чистотою житла, регулярно провітрювати кімнати, провадити вологе прибирання.

При появі гноячків на шкірі (гнійний пупирьок, фурункул, карбункул, панарицій) негайно звертатися до лікаря. Важливо вилікувати перший гноячок, перший чиряк. При вчасному лікуванні вони швидко загоюються.

При гнійних ураженнях шкіри не можна застосовувати зігрівальні компреси, бо тепло і волога сприяють появі нових гноячків. Ці вражені місця не можна мити водою, бо з гноєм мікроби переносяться на здорові ділянки шкіри. Щоб захистити здорову шкіру, на уражене місце накладають пов'язку. Шкіру навколо гноячка очищають від бруду і мікробів ватою, змоченою в спирті або троїному одеколоні.

Не можна заклеювати фурункули ні паперами, ні листям рослин. Не можна видавлювати чиряки. Забруднену гноєм білизну слід обов'язково обеззаражувати кип'ятінням.

Ні в якому разі не лікуйтеся самі. Звертайтеся до лікаря і виконуйте його вказівки.

А. ПОПОВ,
хірург райлікарні.

Від редакції

В газеті «Ленінець» за 31 жовтня ц. р. з вини завідувача відділом листів редакції В. Шрамчевського про жителя Ново-Миргорода Ігора Мартишка неправильно писалося, що він після закінчення десятого класу ніде не

вчиться і не працює. Насправді ж т. Мартишко навчається в технічному закладі.

Заступник редактора
М. СОСНА.